

ŐSZ

Egyetlen gerbera arany szeme –
egy kert jelképe az emlékezetben.
Barackszín hold: augusztus szelleme
kísért a két ecetfaág között. Benn

most szállnak épp láda-sírjukba le
a nyári holmik. Két molylepke rebben
szekrény-éjből. Szeptember gesztenye-
emberkéi formálódnak kezében.

Villanyfény, füst. Ez már az ősz. De még
a kezdet halhatatlan ősze – most még az év
pörgő csiga az istenek kezében.

Még én is halhatatlan szemmel nézem a két
spalletta közt a holdat, az éjfél köldökét
duzzadni a jövővel, halállal terhes égen.